

Endringsforslag, og jeg skal derfor ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag sætte samtlige Paragraffer under Et til Behandling. Rigsdagsmanden for Kiøbenhavn's 2den Valgkreds (A. Hage) har Ordet.

A. Hage: Det vil være i de ærede Herrers Grindring, at Folkethinget forrige Aar eenstemmigt vedtog et Lovudkast om Frigivelsen af den særeste Handel, og jeg kan ikke nægte, at hiint Lovudkast meget bedre end det nærværende svarede til den udtaalte Hensigt, nemlig at ordne Frihandelen paa en saadan Maade, at samme kunde blive til Gavn for Færøerne. Der er flere Paragraffer i det foreliggende Lovforslag, hvis Indhold jeg meget frygter for vil virke imod dette Niemed. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa de vigtigste af dem. I § 3 forbydes det Fremmede at handle paa Færøerne med Fartøier, der ere under 15 Commercelaster. Jeg anseer dette som en meget farlig og fordærvelig Betingelse for den Handel, der kan ventes at blive drevet paa Færøerne. Hvorledes det iøvrigt i Tvivlsstilfælde skal udfindes, om et Fartøier over eller under 15 Commercelaster, drifter jeg mig ikke til at afgjøre; thi det er vist meget tvivlsomt, om man paa Færøerne er istand til at maale et Fartøi. Denne Bestemmelse kan forhindre mange af de nærmest liggende Lande — hvilke man tør maa stole paa ville forsyne Færøerne med hvad de behøve og affjøre dem; hvad de have at sælge — fra at sælle derpaa og underkaste sig en Bestemmelse, hvoraf Ingen vil kunne beregne Følgerne. Man har dernæst indskrænket Anløbsstederne for de fra Udlandet kommende Fartøier til tvende Havne. Dette anseer jeg ogsaa for at være en farlig og meget uhenigtsmæssig Foranstaltning. Færøerne udgjøre en Mængde af Der, og Afstanden imellem de forskjellige Havne er temmelig betydelig. Dersom saaledes et Fartøi kom til en af de nordlige eller østlige, saa vilde det ikke have Ret til der at drive Handel, førend det havde anløbet enten Trangisvaag eller Thorshavn, Noget, som jeg antager, at meget Faa ville underkaste sig. I § 5 er der, imod hvad Thinget iffor besluttede, vedligeholdt en Afgift af 2 Rd. for hver Commercelast af Skibets

Drægtighed. Jeg troer, at det ligefrem havde været Bligt at frige Skibsfarten paa Færøerne for Afgifter, idetmindste indtil videre, indtil vi saae, at der havde reist sig en Handel, der kunde forsyne Færøerne og virkelig blev til deres Gavn; thi der er i og for sig ikke nogen stor Fristelse for Folk, som boe i de nærmeste Lande, til at drive Handel paa et Sted, der er dem ganske ubekendt, og som har været holdt under Monopolhandelen i saa lang Tid. Man har undertiden bibeholdt den høist uhenigtsmæssige Foranstaltning, at et fremmed Fartøi, som kommer med Varer til Færøerne, skal have en nølagtig Fortegnelse over sin Ladnings Indhold, attesteret enten af den danske Consul eller — hvor der ingen Consul er — af Dyrigheden paa Afgangsstedet. Det er mig ubekendt, hvorledes man fra mange Steder vil være istand til at erhverve en saadan Attest, uden hvilken det imidlertid vil være underkastet høi Bøde at handle paa Færøerne. Det nærværende Lovforslag har derimod et Gode fremfor det tidligere af Regjeringen forelagte, og det er det, at man endelig har opgivet al Speculation paa den saakaldte Speculanthandel, der har været en rig Kilde til Betragtning for den forhenværende Regjering; det er idetmindste et Gode, at man har tilladt Enhver at kjøbe og sælge, som han bedst kan og vil. Trods disse efter min Formening store Mangler ved Lovforslaget, drifter jeg mig dog ikke til for mit Vedkommende at modsætte mig dets endelige Ophøielse til Lov. Det er nu 60 Aar siden, at det blev bestemt, at Frihandelen skulde indføres paa Færøerne, og jeg tør derfor ikke være med at opsætte Udførelsen heraf længere; men jeg har det Haab, at man, naar man finder de af mig paapegede Bestemmelser at være uhenigtsmæssige og at virke til Skade for Færøerne, uden at gjøre os den mindste Gavn, da om ikke meget lang Tid vil søge at faae dem ved Lov affastede.

Justitsministeren: Paa Indenrigsministerens Vegne, der ved Sygdom er forhindret fra her idag at være tilstede, skal jeg gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til den ærede Talers Foredrag. Jeg skal i den Henseende tillade mig at anføre, at Lovudkastet har været